

вомъ завѣтѣ, ѿбѣтованіе вѣчнаго наслѣдія пріимутъ званий.

І. Идѣже бо завѣтъ, смѣрти нѣжно єсть вноситися завѣщаніемъ.

ІІ. Завѣтъ бо въ мертвыхъ извѣстенъ єсть, понеже ніческоже можетъ, егда живъ єсть завѣшаваій.

ІІІ. Тѣмже ни перവый безъ кроvь ѿновленъ бысть.

ІV. Речеицѣй бо бывшей всакой заповѣди по законѣ ѿ Mwycsae всѣмъ людемъ, прїемъ кроvь козлию и тѣлчию, съ водою и волною червленою и ѿсвѣпомъ, самыя же тыа книги, и всѣ люди покропи,

ІV. Глагола: сїа кроvь завѣта, егоже завѣщала къ вамъ Г҃ръ:

ІV. И скінью же и всѣ сосуды служебныя кроvью таожде покропи.

ІV. И ѿниодъ кроvью всѣ ѿчищаются по законѣ, и безъ кровопролитія не бываются ѿставленіе.

ІV. Издада оубко баше образумъ небесныхъ сими ѿчищатися: самѣмъ же небеснымъ лѣчими жертвами, паче сихъ.

ІV. Не въ рѣкотвореніибо стаа вниде Христосъ, противообразнаа истинныхъ, но въ самое нѣбо, нынѣ да іавитса лицъ Божію и наскъ:

ІV. Нижѣ да многажды приноситъ себѣ, іакоже первосвященникъ входитъ во стаа (стыхъ) по всѣ лѣта съ кроvью чваждѣю:

ІV. Понеже подобаше бы ємъ множицею страдати ѿ словенія мира: нынѣ же єдину въ кончины вѣкѡвъ, во ѿметаніе грѣхѣ, жертвою своєю іависа.

ІV. И іакоже лежитъ человѣкъ єдину оумрѣти, потомъ же сядъ:

ІV. Такъ и Христосъ єдину принесеся, во єже вознести многихъ грѣхѣ, второе безъ грѣхѣ іавитса, ждущымъ егѡ во спасеніе.